

Průběh obhajoby bakalářské práce:

Holocaust ve francouzské literatuře

1. Mysleli si, že Jonathan Littell v románu vyjadřuje své vlastní myšlenky podle postřehů a zkušeností postavy Marmiliena Aueho?
2. Na základě čeho soudíte, že Marmilien Aue je nositelem názoru Jonathana Littella?
3. Proč Littell do románu zahrnul smích fiktivních a historických postav? Jaký k tomu měl důvod?

1. Autorka píše na konci své práce o úmluvě odpovědnosti za holocaust spáchaný za 2. světové války - vychází z románu Laskavé bohyně, kde se střídá individuální a kolektivní vina ("d'après le roman, les responsables des actes de la Deuxième Guerre mondiale sont soit tous, soit personne parce que c'était le hasard qui avait fixé les rôles des gens et c'est pourquoi chaque Allemand pourrait autant de responsabilité." Bakalářská práce, s. 50). J. Littell je potomkem polských Židů, kteří emigrovali do Spojených států a narodil se v roce 1967. Autorka by mohla objasnit, proč v autorské perspektivě románu odlišná od děl prarýčků dříve, kteří se zkušenosti holocaustu (např. E. Wiesel) sami prošli - proč by například postava Laskavých bohyně - Marmilien Aue - se svým cynismem v díle Wieselovi nebyla myslitelná. V tomto ohledu je možno nechat se inspirovat například popříkladem učením podle německého filosofa Karla Jaspersa v díle Otázka viny.

2. V úvodu práce se píše, že Laskavé bohyně získaly dvě velká literární ocenění a že úspěch knihy byl dán mj. tím, že se jedná o dílo syntetické, psané v originále francouzsky, a fakta v něm sdílená přežívají odpovědnost v originační literatuře. Autorka by se mohla zamyslet, jaké jiné důvody jisti mohly vést k tomu, že kniha ve Francii získala na začátku 21. století takový ohlas a jaký je v současnosti vztah Francie k holocaustu a k spolupráci za ohlasy židovských spoluobčanů: během druhé světové války bylo v Francii deportováno 75 000 Židů, z toho 25 000 Židů francouzského občanství, k tomuto počtu je třeba připočítat dalších 5000 Židů, kteří zahynuli v koncentračních táborech přímo ve Francii, a další tisíce Židů popravených mimo tábory. Až do oficiálního prohlášení prezidenta Jacqua Chiraka v roce 1995 Francie mlčela o spolupráci svých politických představitelů a státních institucí na deportacích francouzských Židů. Kolaboranti byli většinou zbaveni odpovědnosti všichni pokusy o soudní procesy s nimi, kdo byli přímo odpovědní za deportaci, se odkládaly na neurčito. Nadto existovala celá řada francouzských občanů, kterým žádnou vinou vůči dokázat nelze, ale kvůli jejich systematickému, upocornování mnozí židovští uprchlíci (částečně ať již skrytí ve Francii nebo oficiálně ve Švýcarsku nebo dále) nikdy nevyšli.

Práce ve francouzském jazyce.
 Obhajoba vedena ve francouzském jazyce.

Klasifikace: ... *ryborne* ...
 Datum obhajoby: 29. května 2013

Helena Horová
 podpis zkoušejícího